

**LEGEA nr. 78 din 8 mai 2000, actualizată,
pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**

Cu modificările și completările ulterioare aduse de:

- OG nr. 83 din 29 august 2000;
- Oug nr. 43 din 4 aprilie 2002;
- Legea nr. 161 din 19 aprilie 2003;
- Legea nr. 521 din 24 noiembrie 2004;
- OUG nr. 124 din 6 septembrie 2005;
- Oug nr. 50 din 28 iunie 2006;
- Legea nr. 69 din 26 martie 2007;
- Legea nr. 187 din 24 octombrie 2012;

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplica următoarelor persoane:

a) care exercita o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;

b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participa la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;

c) care exercita atribuții de control, potrivit legii;

d) care acorda asistență specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participa la luarea deciziilor sau le pot influența;

e) care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acorda asistență specializată, în măsura în care participa la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;

f) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;

g) alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a)-f), în condițiile prevăzute de lege.

CAP. II

Reguli speciale de comportament privind anumite categorii de persoane, în scopul prevenirii faptelor de corupție

ART. 2

Persoanele prevăzute la art. 1 sunt obligate să îndeplinească îndatoririle ce le revin din exercitarea funcțiilor, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate, cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională, și să asigure ocrotirea și realizarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, fără să se folosească de funcțiile, atribuțiile ori însărcinările primite, pentru dobândirea pentru ele sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

ART. 3

(1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a), precum și persoanele care dețin o funcție de conducere, de la directori inclusiv, în sus, în cadrul regiilor autonome, companiilor naționale, societăților naționale, societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare, Băncii Naționale a României, băncilor la care statul este acționar majoritar, au obligația să își declare averea în condițiile prevăzute de Legea nr. 115/1996 privind declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere.

(2) Nedepunerea declarației de avere de către persoanele prevăzute la alin. (1) atrage declanșarea din oficiu a procedurii de control al averii în condițiile Legii nr. 115/1996.

ART. 4

(1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a) și c) au obligația să declare, în termen de 30 de zile de la primire, orice donație directă ori indirectă sau daruri manuale primite în legătura cu exercitarea funcțiilor sau atribuțiilor lor, cu excepția celor care au o valoare simbolică.

(2) Dispozițiile Legii nr. 115/1996 referitoare la modalitatea depunerii declarației de avere se aplică în mod corespunzător și în cazul prevăzut la alin. (1).

CAP. III

Infrațiuni

SECȚIUNEA 1

Categorii de infrațiuni

ART. 5

(1) În înțelesul prezentei legi, sunt infrațiuni de corupție infrațiunile prevăzute la art. 289-292 din Codul penal, inclusiv atunci când acestea sunt comise de persoanele prevăzute la art. 308 din Codul penal;

(2) În înțelesul prezentei legi, sunt infrațiuni asimilate infrațiunilor de corupție infrațiunile prevăzute la art. 10-13.

(3) Dispozițiile prezentei legi sunt aplicabile și infrațiunilor împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene prevăzute la art. 18¹-18⁵, prin sancționarea cărora se asigură protecția fondurilor și a resurselor Comunităților Europene.

SECȚIUNEA a 2-a

Infrațiuni de corupție

ART. 6

Infrațiunile de luare de mită, prevăzută la art. 289 din Codul penal, de dare de mită, prevăzută la art. 290 din Codul penal, trafic de influență, prevăzută la art. 291 din Codul penal, și cumpărare de influență prevăzută la art. 292 din Codul penal, se pedepsesc potrivit prevederilor acelor texte de lege. Dispozițiile art. 308 din Codul penal se aplică în mod corespunzător.

ART. 7

Faptele de luare de mită sau trafic de influență săvârșite de o persoană care :

- a) exercită o funcție de demnitate publică;
 - b) este judecător sau procuror;
 - c) este organ de cercetare penală sau are atribuții de constatare ori de sancționare a contravențiilor;
 - d) este una dintre persoanele prevăzute la art. 293 din Codul penal
- se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 289 sau 291 din Codul penal, ale cărei limite se majorează cu o treime.

ART. 8 – abrogat -

ART. 9 – abrogat -

SECȚIUNEA a 3-a

Infrațiuni asimilate infrațiunilor de corupție

ART. 10

Constituie infrațiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite:

- a) stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate, fata de valoarea comercială reală, a bunurilor aparținând operatorilor economici la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare ori de executare silită, de reorganizare sau lichidare judiciară ori cu ocazia unei operațiuni comerciale, ori a bunurilor aparținând autorității publice sau instituțiilor publice, în cadrul unei acțiuni de vânzare a acestora sau de executare silită, săvârșită de cei care au atribuții de conducere, de administrare, de gestionare, de executare silită, de reorganizare ori lichidare judiciară;
- b) acordarea de subvenții cu încălcarea legii, neurmarirea, conform legii, a destinațiilor subvențiilor;
- c) utilizarea subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate, precum și utilizarea în alte scopuri a creditelor garantate din fonduri publice sau care urmează să fie rambursate din fonduri publice.

ART. 11

(1) Fapta persoanei care, în virtutea funcției, a atribuției ori a însărcinării primite, are sarcina de a supraveghea, de a controla sau de a lichida un agent economic privat, de a îndeplini pentru acesta vreo însărcinare, de a intermedia sau de a înlesni efectuarea unor operațiuni comerciale sau financiare de către agentul economic privat ori de a participa cu capital la un asemenea agent economic, dacă fapta este de natura a-i aduce direct sau indirect un folos necuvenit, se pedepsește cu închisoare de la un la 5 ani și cu interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită într-un interval de 5 ani de la încetarea însărcinării, pedeapsa este închisoare de la 6 luni la 3 ani sau amendă.

ART. 12

Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:

a) efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atributia sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atributiei sau însărcinării sale;

b) folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.

ART. 13

Fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

ART. 13¹

În cazul infracțiunii de santaj, prevăzută la art. 207 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

ART. 13²

În cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

ART. 14 – abrogat -

ART. 15

Tentativa la infracțiunile prevăzute în prezenta secțiune se pedepsește.

ART. 16

Dacă faptele prevăzute în prezenta secțiune constituie, potrivit Codului penal sau unor legi speciale, infracțiuni mai grave, acestea se pedepsesc în condițiile și cu sancțiunile stabilite în aceste legi.

SECȚIUNEA a 4-a

Infracțiuni în legătura directă cu infracțiunile de corupție

ART. 17 – abrogat -

ART. 18 – abrogat -

SECȚIUNEA 4¹

Infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene

ART. 18¹

(1) Folosirea sau prezentarea cu rea credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă prevăzută la alin. (1) se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii pentru obținerea de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept a acestor fonduri.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

ART. 18²

(1) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani și cu interzicerea unor drepturi.

(2) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației unui folos legal obținut, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se sancționează cu pedeapsă prevăzută la alin. (1).

(2) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) a produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

ART. 18³

(1) Folosirea sau prezentarea cu rea credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor ce trebuie virate către bugetul general al Uniunii Europene sau către bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu pedeapsă prevăzută la alin. (1) se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor ce trebuie virate către bugetul general al Uniunii Europene sau către bugetele administrate de aceasta ori în numele ei.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

ART. 18⁴

Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 18¹-18³ se pedepsește.

ART. 18⁵

Încălcarea din culpa, de către director, administrator sau persoana cu atribuții de decizie sau de control în cadrul unui operator economic a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă fapta a avut ca rezultat săvârșirea de către o persoană care se află în subordinea sa și care a acționat în numele aceluși operator economic a uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 18¹ - 18³ sau săvârșirea unei infracțiuni de corupție ori de spalare a banilor în legatura cu fondurile Uniunii Europene, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

SECȚIUNEA a 5-a

Dispoziții comune

ART. 19 – abrogat -

ART. 20

În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune dintre cele prevăzute în prezentul capitol, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

CAP. IV
Dispoziții procedurale

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

ART. 21

(1) Infracțiunile prevăzute de prezenta lege ca infracțiuni de corupție sau ca infracțiuni asimilate acestora ori ca infracțiuni în legătura directă cu infracțiunile de corupție, dacă sunt flagrante, se urmăresc și se judecă potrivit dispozițiilor art. 465 și art. 467-479 din Codul de procedura penală.

(2) Dacă infracțiunile prevăzute la alin. (1) nu sunt flagrante, urmărirea penală și judecata se efectuează potrivit procedurii de drept comun.

ART. 22

În cazul infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procuror.

SECȚIUNEA a 2-a

Dispoziții speciale privind descoperirea și urmărirea infracțiunilor

ART. 23

(1) Persoanele cu atribuții de control sunt obligate să înștiințeze organul de urmărire penală sau, după caz, organul de constatare a săvârșirii infracțiunilor, abilitat de lege, cu privire la orice date din care rezulta indicii că s-a efectuat o operațiune sau un act ilicit ce poate atrage răspunderea penală, potrivit prezentei legi.

(2) Persoanele cu atribuții de control sunt obligate, în cursul efectuării actului de control, să procedeze la asigurarea și conservarea urmelor infracțiunii, a corpurilor delictive și a oricăror mijloace de probă ce pot servi organelor de urmărire penală.

ART. 24

Persoanele prevăzute la art. 1 lit. e), care cunosc operațiuni ce antrenează circulația de capitaluri sau alte activități, prevăzute la art. 1, privind sume de bani, bunuri sau alte valori ce se presupune că provin din infracțiuni de corupție sau asimilate acestora ori din infracțiuni ce au legătura cu acestea, au obligația să sesizeze organele de urmărire penală sau, după caz, organele de constatare a săvârșirii infracțiunii ori organele de control, abilitate de lege.

ART. 25

(1) Îndeplinirea cu bună-credință a obligațiilor prevăzute la art. 23 și 24 nu constituie o încălcare a secretului profesional sau bancar și nu atrage răspunderea penală, civilă sau disciplinară.

(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) se aplică chiar dacă cercetarea sau judecarea faptelor semnalate a condus la neinceperea sau încetarea urmăririi penale ori la achitare.

(3) - abrogat -

(4) Neîndeplinirea cu rea-credință a obligațiilor prevăzute la art. 23 și 24 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(5) Dacă fapta prevăzută la alin. (4) a fost săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amendă.

ART. 26

Secretul bancar și cel profesional, cu excepția secretului profesional al avocatului exercitat în condițiile legii, nu sunt opozabile procurorului, după începerea urmăririi penale, și nici instanței de judecată. Datele și informațiile solicitate de procuror sau de instanța de judecată se comunică la cererea scrisă a procurorului, în cursul urmăririi penale, sau a instanței, în cursul judecății.

ART. 26¹

(1) În cazul în care există indicii temeinice și concrete ca s-a săvârșit sau ca se pregătește săvârșirea de către un funcționar a unei infracțiuni de luare de mită, prevăzută de art. 254 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite, prevăzută de art. 256 din Codul penal, sau de trafic de influență, prevăzută de art. 257 din Codul penal, procurorul poate autoriza folosirea investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reală, în scopul descoperirii faptelor, identificării faptuitorilor și obținerii mijloacelor de probă.

(2) Investigatorii sub acoperire sunt lucrători operativi din cadrul poliției judiciare, anume desemnați în acest scop, în condițiile legii.

(3) Investigatorii cu identitate reală sunt lucrători operativi din cadrul poliției judiciare.

(4) Autorizarea folosirii investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reală este dată prin ordonanță motivată de procurorul competent să efectueze urmărirea penală, pentru o perioadă de cel mult 30 de zile, care poate fi prelungită motivat numai dacă temeiurile care au determinat autorizarea se mențin. Fiecare prelungire nu poate depăși 30 de zile, iar durata totală a autorizării, în aceeași cauză și cu privire la aceeași persoană, nu poate depăși 4 luni.

(5) Ordonanța procurorului prin care se autorizează folosirea investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reală trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 203 din Codul de procedură penală, următoarele:

a) indiciile temeinice și concrete cu privire la săvârșirea sau la pregătirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute la art. 254, 256 sau 257 din Codul penal;

b) funcționarul față de care există presupunerea că a săvârșit sau pregătește săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 254, 256 sau 257 din Codul penal, atunci când identitatea acestuia este cunoscută;

c) activitățile pe care investigatorul sub acoperire sau investigatorul cu identitate reală este autorizat să le efectueze;

d) identitatea sub care investigatorul sub acoperire urmează să efectueze activitățile autorizate;

e) perioada pentru care se dă autorizarea.

(6) Investigatorii sub acoperire sau investigatorii cu identitate reală pot fi autorizați să promită, să ofere sau, după caz, să dea bani ori alte foloase unui funcționar, în condițiile prevăzute la art. 254, 256 sau 257 din Codul penal.

(7) Procesele-verbale încheiate de investigatorii sub acoperire sau de investigatorii cu identitate reală cu privire la activitățile desfășurate, autorizate în condițiile alin. (6), pot constitui mijloace de probă și pot fi folosite numai în cauza penală în care a fost dată autorizarea.

(8) Identitatea reală a investigatorilor sub acoperire nu poate fi dezvăluită în timpul ori după terminarea acțiunii acestora.

(9) Procurorul competent să autorizeze folosirea unui investigator sub acoperire are dreptul să-i cunoască adevărata identitate, cu respectarea secretului profesional.

(10) Investigatorii sub acoperire sau investigatorii cu identitate reală pot fi audiați ca martori în condițiile art. 86² din Codul de procedură penală.

ART. 27

(1) Când sunt indicii temeinice cu privire la săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute în prezenta lege, în scopul strngerii de probe sau al identificării făptuitorului, procurorul poate să autorizeze motivat, pe o durată de cel mult 30 de zile:

- a) punerea sub supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora;
- b) punerea sub supraveghere sau interceptarea comunicațiilor;
- c) accesul la sisteme informaționale;
- d) comunicarea de înregistrări, documente bancare, financiare ori contabile.

(2) Pentru motive temeinice autorizarea prevăzută la alin. (1) poate fi prelungită, în aceleași condiții, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile. Durata maximă a măsurilor prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) autorizate este de 4 luni.

(3) În cursul judecății, instanța poate dispune prelungirea măsurilor prevăzute la alin. (1), prin încheiere motivată.

(4) Dispozițiile art. 91¹-91⁵ din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

ART. 28 a fost abrogat

ART. 29

(1) Pentru judecarea în prima instanță a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, se constituie complete specializate.

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții comune

ART. 30

Hotărârea judecătorească definitivă de condamnare sau de achitare se poate publica în ziarul central sau, după caz, locale, menționate în hotărâre.

ART. 31

(1) Prevederile prezentei legi se completează, în ceea ce privește urmărirea și judecata, cu dispozițiile Codului de procedură penală.

(2) Dispozițiile Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și prezentei legi, în măsura în care aceasta nu prevede altfel.

CAP. V

Dispoziții finale

ART. 32 a fost abrogat.

ART. 33

Orice prevedere contrară prezentei legi se abrogă.
